

נר שמואל

לע"נ ר' שמואל ב"ר יצחק זצ"ל

יום שני כ"ג באלול תשע"ה

שו"ת סיכום הדף היומי

מייל: n101@okmail.co.il פקס: 03-5709307 ניתן לקבל כל יום לתיבת מייל או לפקס.

נזיר - ט"ז

1. משנה - מתי הזמן הראוי לתגלחת ולהבאת קורבנות בסיום הנזירות?

- א. מי שאמר הריני נזיר - לכתחילה מגלח ב-31, ואם גילח ב-30 יצא, שמקצת יום 30 ככולו.
- ב. אמר הריני נזיר 30 יום - אם גילח ב-30 לא יצא. שמאחר שהוסיף באמירתו '30 יום' המשמעות היא 30 יום שלמים.
- ג. מי שנזר שתי נזירויות - לכתחילה מגלח את הראשונה ב-31, ואת השניה ב-61, ואם גילח את הראשונה ב-30, לכתחילה יגלח את השניה ב-60 (שהוא 31 לראשונה, כיון שסופו של יום 30 כבר נמנה כיום ראשון של נזירות שניה) ואם גילח ב-59 יצא. וזו העדות שהעיד רבי פפיס.

2. המשך המשנה - כיצד דיני נזיר שנטמא ביום האחרון לנזירותו קודם שיביא קורבנותיו?

- א. מי שאמר הריני נזיר, נטמא יום 30 - סותר את הכל, ולא אומרים מקצת היום ככולו כשלא השלים קורבנותיו. רבי אליעזר אומר: אינו סותר אלא שבעה, שכיון שנהג מקצת נזירות באותו היום אומרים מקצת היום ככולו.
 - ב. הריני נזיר 30 יום, נטמא יום 30 - לכו"ע סותר את הכל כיון שה"ז כאומר 'שלמים'.
 - ג. הריני נזיר 100 יום, נטמא יום 100 - סותר את הכל, ר"א אומר: אינו סותר אלא 30, כיון שהתורה אמרה שנטמאה ביום מלאות תן לו תורת נזיר.
- נטמא יום 101 - סותר 30 כיון שגזרו חכמים על הנטמא ביום תגלחת משום מי שנטמא ביום מלאות שהוא סותר מדאורייתא, רבי אליעזר אומר: אינו סותר אלא שבעה, ולא גזרו חכמים. הגמרא מוסיפה שכל המשנה מתפרשת כפי שבידרנו לעיל [ה: - ו:]

3. משנה - מי שנזר והוא בבית הקברות אפילו היה שם 30 יום - אין עולין לו מן המנין, וכשיטהר אינו מביא קרבן טומאה [כיון שלא התחיל למנות נזירות טהרה]. כיצד הדין אם יצא מבית הקברות, נטהר ושוב נכנס?

- א. לת"ק - היום השביעי עולה למנין נזירות טהרה ולכן כשחזר ונטמא בבית הקברות צריך להטהר שוב ולהביא קרבן טומאה.
- ב. ר"א חולק באופן שנכנס שוב ביום טהרתו שאז אינו מביא קרבן כיון שנאמר: 'והימים הראשונים יפלו' מיעוט ימים שנים, ולכן רק אם נטמא למחרת יום טהרתו סותר הנזירות ונטמא שוב ומביא קרבן.

4. נחלקו האמוראים - מי שנזר והוא בבית הקברות, לר' יוחנן: נזירות חלה עליו, לריש לקיש: אין נזירות חלה עליו. מה טעמיהם?

- א. ר' יוחנן סבר - שהנזירות תלויה ועומדת כל זמן שהוא טמא, וברגע שיהיה ראוי שתחול עליו, חלה מיד.
- ב. ריש לקיש סבר - שאין הנזירות חלה כלל בזמן שקיבל על עצמו.

5. מהיכן הקשה ר' יוחנן על ריש לקיש?

- א. ממשנתנו 'מי שנזר והוא בבית הקברות... וכו' ומשמע שקרבן טומאה אינו מביא אבל נזירות חלה עליו. ענה ריש לקיש: כוונת המשנה אינו בתורת טומאה, ואינו בתורת קרבן, ולא חלה עליו כלל.
- ב. מברייתא - מי שהיה טמא ונזר - אסור לגלח ולשתות יין וליטמא למתים, ואם גילח ושתה יין ונטמא למתים - ה"ז סופג את הארבעים. ואם הנזירות לא חלה מדוע לוקה? ענה ריש לקיש - מדובר ביוצא ונכנס.
- ג. [שייך לדף הבא] מהברייתא - אין בין טמא שנזר לנזיר טהור שנטמא, אלא טמא שנזר - שביעי שלו עולה לו למנין, כיון שאינו זקוק עוד להביא קרבן, אבל נזיר טהור שנטמא - אין שביעי שלו עולה לו למנין, כיון שצריך להביא קרבן ביום השמיני ועד שלא יביא אינו יכול להתחיל למנות את נזירותו, ואם הנזירות לא חלה מדוע הוא עולה לו מן המנין. ומשום קושיא זו, ביאר מר בר רב אשי את מחלוקתם באופן אחר - יובא בדף הבא

"אינו דומה השונה פרקו מאה פעמים לשונה פרקו מאה ואחת" (חגיגה ט)